

Daň z príjmu v USA

Od svojho začiatku v roku 1913 sa systém DP v USA zmenil niekoľkokrát. Daňová reforma z roku 1986 a Omnibusovo zosúladenie rozpočtu z roku 1990 spôsobilo závažné zmeny.

Američania podávajú daňové priznanie za predchádzajúci rok vždy do 15 apríla nasledujúceho roka. Postup pre výpočet daňovej povinnosti je takýto:

- Výpočet hrubého príjmu (gross income- GI) = príjem zo všetkých zdaniteľných zdrojov mínus náklady na jeho získanie
- Konvertovanie GI na zdaniteľný príjem – odpočítajú sa rôzne výnimky a odpočty
- Výpočet splatnej dane z príjmu pomocou stupňovitej tabuľky daňových sadzieb

V priebehu roka je väčšinou daň sťahovaná z výplatných šekov, takže na konci roka daňovník doplatí len rozdiel.

Pri tomto procese výpočtu daňovej povinnosti vzniká celý rad problémov, najhlavnejšie sú tieto :

Problém s definíciou pojmu "príjem". Verejní ekonómovia používajú ich vlastnú tzv. Haig-Simonovu (HS) definíciu : príjem je peňažná hodnota čistého nárastu kúpnej sily v priebehu určitého obdobia. Tato definícia zahŕňa všetky položky príjmu: mzdy a platy, obchodné zisky, renty, dividendy, úroky, tantiémy. Sem patria i nekonvenčné položky : zamestnávateľské príspevky na dôchodkové a penzijné plány, na poistenie zamestnancov, transfery vrátane nezamestnaneckých kompenzácií, pomoci rodinám zo závislými deťmi, sociálne výpomoci.

Nárast v hodnote aktív sa nazýva kapitálový zisk, pokles kapitálová strata. Ak hodnota akcií vzrastie za rok povedzme o \$2000 znamená to nárast potencionálnej spotreby a preto patrí do príjmov. Ak sa akcie predajú, zisk sa realizuje, ináč sa nerealizuje. Podľa HS kritéria nie je rozhodujúce či sa zisk realizuje alebo nie – je to vždy príjem.

Podľa HS ak niekto prenájme dom za príjem z prenájmu sa považuje jednak renta i všetky výdavky nájomcu na opravy a údržbu domu. Podľa HS spôsobu je veľmi ťažké rozlíšiť, ktoré výdavky znižujú spotrebu a ktoré sú nákladmi na obstaranie príjmu. I napriek tomu sa HS kritérium stalo základom pre konštrukciu rôznych daňových schém a predpisov.

Príčiny popularity tohto systému sú hlavne :

- používa zmysel per spravodlivosť (ľudia s rovnakými príjmami by mali platiť rovnaké dane, všetky druhy príjmov musia byť zahrnuté v základe dane)
- výkonnosť tohto systému : líči všetky formy príjmov rovnako

Vylúčiteľné formy peňažných príjmov

1. Úroky štátnych a miestnych obligácií nepodliehajú daňovej povinnosti. Umožňujú štátu získavať prímý, poskytujú o niečo vyššie úroky ako ostatné obligácie a preto sú úverové obchody investorov obľúbené, i keď sú drahým zdrojom získavania zdrojov pre štát. Umožňujú efektívnejšiu alokáciu zdrojov ako prídely zo štátneho rozpočtu, lebo obligácie emitujú len v prípade keď je zdroje skutočne treba alebo sú kryté špecifickým

investičným projektom, ktorý zabezpečí zhodnotenie týchto zdrojov. Totiž pri vládnej distribúcii prostriedkov by prednosť dostávali hlavne štáty kt. vláda je naklonená federálnej moci a dochádzalo by k neefektívnosti.

V súčasnosti sú pre väčšinu daňovníkov zdaňované všetky realizované kapitálové zisky ako bežný príjem. Maximálna daňová sadzba je 28%, pre jednotlivcov 31%. Ak kapitálová strata prevažuje nad kap. ziskom, rozdiel si môže daňovník odrátať z bežného príjmu. Ak sa zisk z kapitálu nerealizuje, daň sa neuvalí. Odloženie dane má veľký vplyv na výšku príjmov štátneho rozpočtu. Umožňuje aby investície rástli geometricky nezdaniateľným úrokovým percentom, čo má efekt, ako keby vláda poskytla investorovi bezúročnú pôžičku na splatných daniach.

Príklad : vklad \$100000 za dvadsať rokov narastie na

$$100000 \cdot (1+0.12)^{20} = 964629$$

daň – $864629 \cdot 0.28 = 242069$

čistý zisk – 622533

Ak by sme úroky zdaňovali každý rok :

$$\text{o 20 rokov } 100000 \cdot (1.086)^{20} = 524560 - 100000 = 424560 \text{ čo je čistý zisk}$$

Vidíme že rozdiel je značný.

Preto sú v USA populárne rôzne druhy daňovo šetriacich plánov, ktoré vychádzajú z odkladu dane. Zmeny a predaje aktív z portfólia investora sú tiež predmetom zdanenia, preto sú investori primknutí k svojim portfóliám a neradi ich menia (lock-in effect).

Kapitálové zisky nie sú zdaňované v prípade smrti majiteľa. Ak tieto aktíva prejdú na dediča, zdaniateľný príjem z tohto kapitálu sa začne počítať až odo dňa nadobudnutia kapitálu dedičom. Tak dediči neplatia nijakú daň z nadobudnutého majetku s výnimkou dane z nehnuteľností.

Zvýhodnené zdaňovanie kap. ziskov je ospravedlňované tým, že by malo odmeňovať postúpenie rizika a stimulovať akumuláciu kapitálu za dlhšie obdobie.

Príspevok platený zamestnávateľom za zamestnancov do dôchodkového fondu nie je predmetom dane. Zdaňuje sa spolu s úrokom až pri výplate penzie. Ani príspevky zamestnávateľa na zdravotné poistenie nie sú zahrnuté v príjme.

Za určitých okolností môžu pracovníci ukladať prostriedky na dôchodok na daňovo výhodný účet – individual retirement account (IRA). Pre pracovníka, ktorého zamestnávateľ sponzoruje dôchodkový plán, príspevky do IRA sú plne odpočítateľné, iba ak jeho upravený hrubý príjem je menší ako \$25000 ročne. Odpočítateľná čiastka sa znižuje proporcionálne s rastom príjmu z 25000 na 35000 a keď prekročí 35000, neodpočíta sa nič.

I keď sú príjmy do IRA neodpočítateľné, príjmy na IRA sú oslobodené od dane pokiaľ sa nevyberú. Výhody tohto plánu sú značné.

Ďalšia obľúbená metóda sporenia je 401(k) plán. Zamestnanec do neho môže prispievať časť zo mzdy každý rok a nevypláva z nej žiadna daňová povinnosť. Zamestnanci môžu prispievať až do 20% zo mzdy s maximálnym vkladom \$7000.

Tretí typ dôchodkového účtu je Keogh plan – dostupný len samostatne zárobkovo činným pracovníkom. Môžu odkladať až 15% z čistého príjmu – do výšky \$15000, ak sú tieto peniaze uložené na špeciálnom účte. Majú tiež výhodu nezdaňovanej akumulácie úrokov.

Tieto plány boli zavedené, aby ponúkli ľuďom viac možností na akumuláciu dôchodku na daňovo zvýhodnených účtoch. Časťou motivácie bola tiež stimulácia sporenia.

Dary a dedičstvo nie sú subjektom federálnej dane z príjmu. Podliehajú špeciálnym daňovým systémom.

Ak sa vypočíta upravený hrubý príjem, robia sa ďalej odpočty, aby sme vyrátali zdaniteľný príjem.

Základné odpočty sú : exemptions – výnimky

deductions – zrážky

Výnimky

Rodina si môže stiahnuť na každého člena \$2150 , to však platí len do určitej výšky príjmu. Čím je väčší, tým si môžu stiahnuť menej. Rodiny s vysokým príjmom sú tohto nároku zbavené.

Zrážky

- Účelové(itemized) - určené na presný účel, ktorý musí daňovník špecifikovať v daňovom priznaní.
- Štandardné(standard) - fixná suma, nevyžaduje si doklady o účele použitia

Druhy účelových zrážok

a) neuhradené výdavky na zdravotnú starostlivosť prekračujúce 7,5% z hrubého príjmu – sú akýmsi druhom sociálneho zdravotného poistenia. Štát prispieva občanom na zdravotnú starostlivosť.

b) štátne a lokálne dane z príjmu a majetku

c) niektoré úrokové výdavky :

- úroky platené zo spotrebiteľských dlhov (kreditné karty) a pôžičky na autá nie sú odpočítateľné
- zrážky úrokov z dlhu na účely investície nemôžu prekročiť príjmy z tejto investície
- úroky z hypotéky na nákup do 2 rezidiencií sú odpočítateľné do výšky \$1000000
- platby úrokov z obchodných pôžičiek sú odpočítateľné zo zdaniteľného príjmu
- príspevky na charitu – jednotlivci si môžu odpočítať hodnotu príspevkov náboženským, charitatívnym, vzdelávacím, vedeckým alebo literárnym organizáciám. Osobné služby nie sú odpočítateľné. Celkové príspevky na charitu nemôžu prekročiť 50% z upraveného hrubého príjmu (adjusted gross income / AGI).

Vyrad'ovanie účelových zrážok

Odpočty sa redukujú o 3% z čiastky o ktorú AGI prevyšuje \$100000. Táto redukcia nemôže byť viac ako 80% z ich celkovej hodnoty.

Druhy štandardných zrážok

Boli zavedené hlavne preto aby sa zjednodušila administratívna činnosť a náklady. Štandardný odpočet je v súčasnosti \$5700 pre spoločné domácnosti a \$3400 pre jednotlivcov. Každoročne sa upravuje o infláciu. Jeho podiel na celkových odpočtoch je asi 70%.

Štruktúra daňovej sadzby

Používa sa zátvorkový (bracket) systém. Existujú štyri rôzne hodnotiace tabuľky :

- pre manželské páry, ktoré podávajú daňové priznanie spolu
- pre páry, ktoré podávajú daňové priznanie osobitne
- pre nemanželské páry
- pre jednotlivcov

Na výšku hraničnej daňovej sadzby vplývajú i výnimky a odpočty. Ich absencia môže významne zvýšiť výšku daňovej sadzby.

Tabuľka daňových sadzieb

príjmy jednotlivcov		spoločné príjmy	
	sadzba		sadzba
\$0 - \$20350	15%	\$0 - 34000	15%
\$20350 - 49300	28%	\$34000 - 82150	28%
\$49300 ...	31%	\$82150 - ...	31%

Sadzby pre daňovníkov s nízkymi príjmami

Rodiny s nízkym príjmom profitujú zo zníženej daňovej sadzby. Pre rodiny s jedným závislým je daňový kredit 16,7% zo všetkých miezd a príjmov až do hodnoty \$7140.

Sadzby pre daňovníkov s vysokými príjmami

Používa sa tzv. alternatívna minimálna daň, ktorá má vlastný postup výpočtu a tabuľku. Neumožňuje také odpočty ako bežná daň. Výnimka : odpočet \$30000 pre jednotlivcov s alternatívnym príjmom do \$112500 a pre páry len do výšky príjmu \$150000.

Zvyšok podlieha dani 24%.

Dane jednotlivých štátov sú podobné štruktúre federálnej dane. Štáty sa líšia rôznymi pravidlami ohľadne zrážok a výnimiek. Štátne dane z príjmu sú odpočítateľné z federálneho daňového záväzku i keď len v 10 štátoch je federálna daň z príjmu odpočítateľná.

The corporation tax

(Daň z korporácií)

Korporácia je obchodná forma spoločnosti vlastnená akcionármi, ktorí majú obmedzené ručenie za záväzky spoločnosti len do výšky investovaného kapitálu. Tak isto pre príjmy z korporácie platí, že akcionári musia platiť daň z príjmu.

Štruktúra dane je trojstupňová :

- 1) sadzba 15% zo zdaniteľného príjmu do \$50000
- 2) sadzba 25% zo zdaniteľného príjmu od \$50000 do \$75000
- 3) sadzba 34% z príjmu nad \$75000
- 4) +5% z príjmu od \$100000 do \$335000

Väčšina príjmov korporácií je zdaňovaných plošnou sadzbou 34% . Položky, ktoré sa vylučujú zo zdaniteľného príjmu su :

- vyplatené mzdy robotníkom
- platené úroky
- odpisy

Dividendy platené akcionárom nie sú odpočítateľné z príjmov.

Zisky korporácií sa buď vyplatia akcionárom alebo sa zadržia. Dividendy sú predmetom dane z príjmu korporácie a zároveň sú súčasťou daňového základu akcionárov, takže sú v podstate zdaňované dvakrát.

Ak by sa dividendy zdaňovali len na úrovni akcionárov, táto integrácia by priniesla tieto prínosy :

- eliminácia misalokácie zdrojov medzi korporatívnymi a nekorporatívnymi sektormi
- zmenšenie deformácií v rozhodnutiach šetriť

- zníženie zadržiavania príjmov - možnosti pre investovanie

Zisky amerických firiem podnikajúcich v zahraničí sa zahŕňajú do daňového základu len ak sa vracajú materskej firme vo forme dividend. Preto sa často držia v cudzine aby sa vyhli americkému daňovému systému. Investovať sa opláti len v krajinách s nižšími daňovými sadzbami ako v USA.

Daň z korporácií je daňou z ekonomického zisku. Daňová báza sa určí odpočtom nákladov na výrobu z hrubého príjmu korporácie. Táto daň ovplyvňuje celú škálu rozhodnutí spoločnosti :

- 1) Celkové množstvo fyzických investícií
- 2) Aké druhy aktív kúpiť
- 3) Spôsob financovania týchto investícií
- 4) Zlúčenie s inými spoločnosťami

Akvízie a zlúčenia s inými spoločnosťami umožňujú vyhnúť sa federálnym daniam. Ak má spoločnosť väčšie odpisy ako príjmy neplatí žiadnu daň a rozdiel sa preniesie do ďalšieho roka. Ak by sa takáto firma zlúčila s inou firmou, môže sa tento rozdiel použiť na zníženie daňovej povinnosti druhej firmy. Výzkum ukázal, že priemerný zisk na daniach v akvizíciách bol okolo 10% z hodnoty spoločnosti ktorá uskutočnila zlúčenie s inou spoločnosťou.

Dane zo spotreby a majetku

(taxes on consumption and wealth)

Daň z predaja (sales taxes) – je najhlavnejšia spotrebná daň uvaľovaná na nákup širokej škály komodít.

Všeobecná SD (general) – uvaľuje rovnakú sadzbu za nákup všetkých komodít

Selektívna SD (excise tax) – uvaľuje rôzne sadzby za nákup rôznych komodít

Spotrebné dane majú obyčajne jednu z dvoch foriem:

- 1) Unit tax (jednotková daň) – uvaľovaná na jednotku zakúpeného množstva, napr. na galón benzínu
- 2) Ad valorem tax – vypočítaná ako % z hodnoty nákupu

Spotrebné dane na federálnej úrovni nemajú väčší význam. Dôležitú úlohu plnia v príjmovej oblasti jednotlivých vlád štátov. Asi v polovici štátov si mestá a oblasti uvaľujú svoje vlastné spotrebné dane.

Hlavným plusom SD je administratívna jednoduchosť ich výberu už na maloobchodnej úrovni.

Veľa nejasností vzniká pri rozhodovaní či daná transakcia vytvára daňovú povinnosť alebo nie. Ďalší problém je vyhýbanie sa platbám týchto daní.

SD pomáhajú znižovať dopyt po luxusných statkoch a pomáhajú regulovať dopyt po statkoch. Zároveň prispievajú k zmierneniu sociálnej nerovnosti.

Napomáhajú i k znižovaniu výskytu negatívnych externalít (daň z tabaku, liehu...) a k regulácií preferencií občanov.

Daň zo spotreby (personal consumption tax) – je založená na celkových spotrebných výdavkoch za určitú periódu. Umožňuje daňovým úradom zobrať do úvahy individuálne charakteristiky pri určení daňovej povinnosti.

Každá domácnosť vyplní priznanie o spotrebných výdavkoch v priebehu roka. Daňová báza nezahŕňa úspory. Uplatňujú sa tiež zrážky za výnimočné okolnosti napr. medicínske výdavky. Pre výpočet dane sa používa tabuľka daňových sadzieb.

Výška spotreby sa určuje na cash-flow základe ako rozdiel medzi všetkými potvrdeniami o príjme a úsporách. Na sledovanie vývoja úspor boli vytvorené špeciálne účty v bankách, brokerstvách, fondoch, ktoré sú oslobodené od dane tak isto i kapitálové zisky a úroky na týchto účtoch. Spotrebná daň podporuje investovanie investovanie do týchto fondov (Keogh plan, dôchodkové účty...)_

Výhody dane zo spotreby

Nie je potrebné zisťovať výšku kapitálových ziskov a opotrebovania majetku v priebehu roka, ktoré je administratívne náročné a spôsobuje veľa ťažkostí.

Menej problémov s infláciou – sadzby dane z príjmu neuvažujú so zmenou cien tovarov v priebehu rokov. Preto ak sa nejaké aktívum po čase predáva zisk sa vypočíta ako rozdiel medzi predajnou a nákupnou cenou no neberie sa do úvahy index zmeny cien. Pri dani zo spotreby kalkulácia daňovej základne zahŕňa len aktuálne transakcie, preto sú zmeny cien už zakalkulované v daňovom základe.

Nevýhody : administratívne problémy, vyhýbanie sa plateniu ukrývaním aktív, obmedzovanie spotreby dôchodcov a starších.

Problémy :

- Rozlišovanie spotreby komodít používaných pre produkciu
- Samotná definície spotreby
- Výber jednotky zdanenia a určenie vhodnej štruktúry sadzby
- Oceňovanie prínosov rôznych povolání (služobné auto)
- Určenie metódy priemerovania ak sa v priebehu času zmenili sadzby dane
- Zdaňovanie domácej produkcie..._

Wealth taxes (dane z bohatstva (wt))

Riešia problém zdaňovania nerealizovaných kapitálových ziskov. Bohatstvo v určitom okamihu zahŕňa sumu kapitálových ziskov a strát z predchádzajúcich rokov. Príjem ktorý by sa získal každoročným zdaňovaním nerealizovaných kapitálových ziskov je omnoho väčší ako príjem z WT.

Niektorí tvrdia, že bohatstvo by sa nemalo zdaňovať, pretože subjekt patil daň už keď hromadil majetok. Je treba brať do úvahy i dlhy viažúce sa k zdaňovanému majetku pri výpočte daňovej povinnosti. Wt by mali viesť k rovnomernej distribúcii bohatstva.

Wt sú i platby za prínosy, ktoré držiteľia bohatstva dostávajú od vlády, napr. existencia polície, požiarnikov, či stavba ciest v okolí majetkov. Preto čím viac majetku, tým by mali byť vyššie aj WT.

Najdôležitejšou WT v USA je daň z majetku – property tax, ktorá je dôležitá hlavne pre fungovanie lokálnych vlád.

Nevýkonný daňový systém

Každá komunita si uvedomuje, že ak uvalí na kapitál veľkú daň, kapitá do krajiny nepríde a nájde si inú komunitu. Preto komunity zdaňujú kapitál veľmi málo čo je v rozpore s národnými cieľmi. Zavádzajú hlavne také dane platenie ktorých by sa mohlo preniesť na iné komunity.

Dane z nehnuteľností a darov

Tieto dane sa vyrubujú v nepravidelných intervaloch podľa výskytu určitých udalostí :

- daň z nehnuteľností v prípade smrti vlastníka majetku
- daň z darovania – ak majetok prechádza medzi žijúcimi

Federálna i niektoré štátne vlády uvažujú dane na dary a nehnuteľnosti, ktoré predstavujú okolo 1% z ich daňových príjmov.

Oprávnenosť týchto daní

Ak vláda chráni majetkové práva a transferuje majetok na dedičov ako kompenzáciu by mala mať podiel na tomto majetku.

Zvýhodnenia – dane z nehnuteľností môžu stimulovať vlastníkov pracovať tvrdšie a naakumulovať viac kapitálu aby po ich smrti a odpočte dane zostalo ich dedičom čo najviac. Na druhej strane ich to môže i odrádzať. Efekty tejto dane možno predvídať len ťažko a môžu mať vplyv aj na podobu kapitálu, ktorú sa vlastníak rozhodne transferovať z hľadiska daňovej výhodnosti.

Základ dane z darov a nehnuteľností je vyňatý zo základu dane z príjmov, pretože sa pokladá za inú kategóriu daní. I tieto dane prispievajú k vytváraniu rovnejšej distribúcie príjmov.

Od roku 1976 sú dane z nehnuteľností a darovania označované ako jednotné dane z transferu (unified transfer tax).

Majú podobnú štruktúru ako osobná daň z príjmu. Najprv sa vypočíta hrubý základ, od neho sa odpočítajú rôzne zrážky. Na zdaniteľný základ sa aplikuje progresívna sadzba dane. Hrubý základ zahŕňa všetok majetok vo vlastníctve zosnulého v čase úmrtia. Sem patria : nehnuteľnosti, akcie, obligácie, poisťky a tiež dary. Na výpočet zdaniteľného základu sa zrážajú : výdavky na pohreb, služby právnikovi pri vyrovnaní dedičstva a dlhy viažúce sa na majetok. Dary na charitu sú odpočítateľné bez limitu.

Možné sú tieto zrážky :

- 1) Životná výnimka \$600000 na každý majetok. Daň sa neuvalí ak je majetok pod túto sumu.
- 2) Všetky transfery na partnera, deti
- 3) Ročná výnimka \$10000 na každého príjemcu darov. Ak rodičia darujú každý rok deťom 10000, sú tieto peniaze oslobodené od dane.

Daňový základ je objektom daňových sadzieb siahajúcich od 18% (zo sumy \$10000) do 55% pre čiastky nad 3 milióny.

Veľa problémov je s administratívou týchto daní.

Ak ide o majetok v spoločnom vlastníctve manželov, do základu dane je zahrnutá v prípade smrti jedného z manželov polovička z hodnoty spoločného majetku bez ohľadu na to ako kto prispel do spoločného majetku.

V prípade rodinných podnikov zákon dovoľuje aby sa dane z nehnuteľností splácali postupne až do 15 rokov za výhodných úrokových podmienok. Pri výpočte hrubého základu skutočná hodnota firmy môže byť znížená až o \$750000.

Stratégie vyhýbania sa daniam sú populárne a často používané. Príklad : ak má Jack firmu a je držiteľom

všetkých jej akcií, v priebehu času môže darovať menej ako polovicu akcií deťom, príbuzným. Podnik len začína, jeho akcie majú nízku trhovú hodnotu, preto i daň z darovania je zanedbateľná alebo žiadna. Postupom času však cena akcií porastie a keď Jack zomrie deti majú v rukách veľké bohatstvo bez platenia daní. Iný spôsob je napr. Trust, keď vlastníka dá svoj majetok do užívania inému a po jeho smrti len zmení užívateľa.

Štátne dane

Tak isto ako federálne dane z darov a nehnuteľností sú transfery bohatstva zdaňované i väčšinou štátov. Mnohé štáty uvalujú tzv. dane zo zdedenia (inheritance taxes) na tých ktorí dedením majetok získali. Daňové sadzby závisia od príbuzenského vzťahu dediča k zosnulému. Manželka, deti, rodičia platia menšie dane ako bratia, sestry.... Problémy nastávajú ak zosnulý vlastní majetok vo viac ako jednom štáte.

Tí, ktorí chcú zvýrazniť úlohu daní z darov a nehnuteľností žiadajú zníženie životnej výnimky. Iní chcú tieto dane zahrnúť do osobnej dane z príjmu. Dary a zdedený majetok by boli zdaňované ako príjem a zahrňované do hrubého základu dane.

Najnovšie zmeny

Maximálna daňová sadzba pre jednotlivcov z predaja alebo výmeny majetku sa zmenšila od 6 mája 1997 na 20%.

Pri predaji alebo výmene rezidencie je možné si odpočítať až \$250000 z hrubého príjmu.

Je možné požiadať o odpustenie dane pri adopcii dieťaťa až \$5000 na každé dieťa.

Manželský pár môže prispievať do IRA až do výšky \$2000 pre každého z manželov, aj keď jeden partner nemá žiaden alebo len veľmi nízky príjem.

Prínosy ktoré sú obdržané z dlhodobého poistenia môžu byť vylúčené z príjmu.

Je dovoľená zrážka \$2650 za každú povolenú výnimku.

Niektoré druhy špecifikovaných zrážok môžu byť limitované ak hrubý príjem prekročí \$121200 , \$60600 pre jedného z manželského páru.

Všetky mzdy sú subjektom medicínskej dane 1,45%.

Mzdy nad \$65400 sú subjektom dane na sociálnu starostivosť (6,2%).

Stravné na deň vzrástlo na \$30.